

יום רביעי

ג' דחול המועד ♦ ג' לעומר

י"ח בניסן תשס"ח ♦ 23.4.08

רמב"ם יומי הל' דעות א, ה

מי שהוא מדקדק על עצמו ביותר ויתרחק מדעה בינונית מעט לצד זה או לצד זה, נקרא חסיד. כיצד, מי שיתרחק מגובה הלב עד הקצה האחרון ויהיה שפל רוח ביותר, נקרא חסיד וזו היא מדת חסידות. ואם נתרחק עד האמצע בלבד ויהיה עניו נקרא חכם וזו היא מדת חכמה, ועל דרך זו שאר כל הדעות. וחסידים הראשונים היו מטין דעות שלהן מדרך האמצעית כנגד שתי הקצוות, יש דעה שמטין אותה כנגד הקצה האחרון ויש דעה שמטין אותה כנגד הקצה הראשון, וזהו לפני משורת הדין, ומצווין אנו ללכת בדרכים האלו הבינוניים והם הדרכים הטובים והישרים שנאמר: 'זהלכת בדרכיו'.

יום ועוד יום ועוד יום

ישאל כשהיו מצרים נטמאו ככא מיני טומאות עד שנשקעו ה"ט שלכי טומאה, והקה"ה הוציאו אתם לעבוד כ"ל הכוחות, ועוד הכניס אותם ה"ט שלכי חכמה, וכו'. ודבר זה לא ההטיח אברהם, אכן מצונו הגורה שמכירה יציא מצרים תמישים פעמים, אהלאו אכל העולם חסד עשה הקה"ה עם ישאל. וזה שאנו מונים ספירת העומר מיום טוב ראשון של פסח, מפני שהכל יום ויום הוציא אותם משלכי כח הטומאה, והכניסם אלשר של כח הטהרה שיהיו ראויים לקבל הגורה (זהו מדע). ספר הגורה - הרב אליהו כי טוב (עמ' עז)

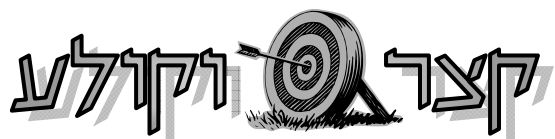
עז מתי...

אומר בעל החינוך:

לפיכך, נצטוונו למנות ספירת העומר חמישים יום ממחרת יו"ט של פסח עד יום נתנת התורה. להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד בלבנו, כעבד ישאף אל וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המניין מראה באדם שכל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא'.

הרב ח. יעקב צוקרמן

אי אפשר לנחול עלום הבא

אלא בעבודת העולם הזה.

השם רבי נפתלי מרופשיץ

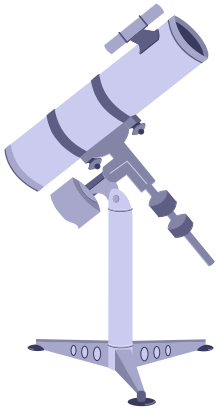
פרקי אבות ז, ז

רבי יוחנן בן ברוקה אומר: כל המחלל שם שמים בסתר, נפרעין ממנו בגלוי, אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם.

פירוש המשנה

דעת הבריות ויעמיד פני מדקדק במצוות, והוא בסתר בז לתורה ומחלל אותה, כי אז סופו שנפרעין ממנו בגלוי. עונש שמים יפגע בו בד בבד עם הסרת המסווה מפניו, והכל יכירו מה נפתל היה האיש ומה נלוזות דרכיו.

עטרת צבי - הרש"ר הירש (עמ' צו)

חילול השם צויין, כעבירה חמורה ביותר. חילול השם נעשה בידי אדם, שמצד מעמדו ומישרתו ראוי היה להרבות קידוש שם שמים בקרב חבריו, להורות ולשמש דוגמא אישית לקיום המצוות כהלכתן - אלא שהוא, להיפך, משמש דוגמא לחילול השם ולביטול הרצון האלוקי. מעתה אם אדם זה יגנוב את

רואים רחוק

בעבר, לפני שהומצא הטלסקופ, התבוננו אנשים בירח ודימו לראות בו את פרצופם הם - ירח מחייך או קורץ. זו תכונתו של האדם בחולשתו - לראות באובייקט את הסובייקט. משנבנה הטלסקופ נתגלה לפתע שכל אלו הקווים ו"תווי הפנים" שעל הירח אינם אלא הרים, גאיות ועמקים. כדי לדלג על מרחקים גדולים יש צורך במכשיר ראייה משוכלל. כן בידיעת הטבע וכן בעניינים הרוחניים. האמונה היא הטלסקופ; בעזרתו אנו מדלגים על המרחק העצום שבינינו לבין האמת המוחלטת. האמונה באמת האובייקטיבית הנשגבה ממנו, ומשאת הנפש שלא להסתפק בעולם המחשבה המוגבל שלנו, אלא לצעוד במעלות הקודש בשאיפה לגילוי האמת הגדולה - הן המאפשרות לנו להתקרב אל רצון ה' וחוכמתו.

לאמונת עתנו - הרב צבי טאו (ח"ג, עמ' טו)

באמת!

אמר ה"מפץ חיים": מוטו של הקב"ה אתה ולא דווקא במדה זו מוטו? אפי שכא המדויג הטוב יבואים אנהו בהן בדרכי חיקוי, מידה אתה לא ניגנה לחיקוי והיא - אתה, כי אמר הוא שקר!...

אור החוסר ב' (ח' א' קמ"ג)